

Sygn. akt II Ka 558/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Aleksandry Kruk

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2022 r.

sprawy **D. S.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 16 lutego 2022 r. sygn. akt II K 469/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego D. S. na rzecz Skarbu Państwa 200 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 558/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. II K 469/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
----

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>Obraza przepisów postępowania, a mianowicie:</u></p> <p><u>- art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk,</u> polegająca na niewzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w tym okoliczności dla oskarżonego korzystnych, rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, nienależytej ocenie poszczególnych dowodów, w szczególności dowodu z wyjaśnień samego oskarżonego D. S., który konsekwentnie odmawiał przyznania się do sprawstwa zarzucanego mu czynu, uznaniu za udowodnione faktów niemających wystarczającego oparcia w dowodach i nie wskazaniu w sposób należyty, dlaczego Sąd nie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	uznał dowodów przemawiających przeciwko sprawstwu i winie oskarżonego, co w oczywisty sposób wpłynęło na poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, prowadzących w efekcie do niesłusznego skazania D. S..	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Rozległość zarzutu obrazy przepisów postępowania nie zawsze jest skutecznym środkiem służącym do wykazania przez autora apelacji nietrafności zaskarżonego wyroku. Nie wystarczy samo podniesienie danego uchybienia, konieczne jest jeszcze doprecyzowanie przez skarżącego w czym konkretnie upatruje obrazy danego przepisu w procedowanej sprawie. Apelacja obrońcy miała zdecydowanie zaburzone proporcje - sam zarzut obrazy przepisów postępowania był objętościowo kilkukrotnie dłuższy niż jego uzasadnienie, które ograniczało się w istocie do dwóch zdań (przedostatni akapit, k. 253 akt sprawy). Jeżeli środek odwoławczy pochodzi od podmiotu profesjonalnego – obrońcy, powinien zawierać nie tylko samo wskazanie zarzutów stawianych kwestionowanemu rozstrzygnięciu, ale również uzasadnienie tychże zarzutów (art. 427 § 2 kpk). Jeśli tego nie czyni, nie może oczekiwać, że wniesiony przez niego środek odwoławczy zostanie uwzględniony, oczywiście przy braku okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.</p> <p>Szczegółowość rozważań Sądu II instancji, a zatem i sposób realizacji obowiązku z art. 457 § 3 kpk w odniesieniu do zarzutów i</p>		

wniosków konkretnej apelacji jest pochodną, z jednej strony, jakości i kompletności wyводу zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji (do tychże Sąd Okręgowy nie miał zastrzeżeń), a z drugiej strony, treści zarzutów samej apelacji oraz jakości argumentacji, która ma wspierać owe zarzuty. W analizowanej sprawie, pisemne motywy wyroku Sądu I instancji są bez wątpienia rzetelne i wnikliwe, czego nie można z kolei powiedzieć o zdecydowanie ogólnikowej apelacji.

Odnosząc się wprost do argumentacji obrońcy podkreślić należy, iż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano przekonująco i w sposób zgodny z art. 7 kpk dlaczego wyjaśnienia oskarżonego D. S., który nie przyznawał się do winy, nie mogły zostać uznane za wiarygodne. Sąd Okręgowy ocenę tą akceptuje, nie widząc potrzeby przytaczania po raz kolejny tych samych argumentów, tym bardziej, że skarżący w żaden sposób ich nie podważył, ograniczając się w istocie do twierdzenia, że zaprzeczenie winy oskarżonego jest dowodem wystarczającym, aby wydać wyrok uniewinniający. Mimo tego, że osoby bliskie dla D. S. odmówiły składania zeznań, stan dowodów zgromadzonych w tej sprawie był wystarczający, aby wydać wyrok skazujący, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności tej sprawy i dowodów, które tezę oskarżenia podwajały, jak i potwierdzały. Doniosłe znaczenie miały tutaj dowody w postaci: zeznań J. T. (k. 36v-37, 167), nagrania zgłoszenia prośby o interwencję Policji (k. 47-50) oraz opinii biegłego z dziedziny toksykologii (k. 61-68) – wszystkie ocenione przez Sąd Rejonowy

prawidłowo i wszystkie stojące w opozycji do głośnych twierdzeń oskarżonego, nie mających wsparcia w żadnym wiarygodnym dowodzie.

Niniejsza sprawa nie należała do złożonych, wieloosobowych, skomplikowanych przedmiotowo. Nie wymagała także rozstrzygnięcia wieloaspektowych problemów prawnych, budzących kontrowersje w doktrynie i orzecznictwie. Sąd Okręgowy na potrzeby niniejszego uzasadnienia nie widział konieczności przytaczania zupełnie abstrakcyjnych rozważań dydaktycznych dotyczących tego, na czym właściwie może polegać obraza wskazanych przez skarżącego przepisów procesowych, odsyłając w tym miejscu do całego dorobku orzecznictwa i doktryny.

Sąd Okręgowy respektując wymóg zwięzłości uzasadnienia uznał, że ma podstawy do tego rodzaju zbiorczego odniesienia się do zarzutu obrazy przepisów postępowania art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk, wobec braku konkretyzacji zarzucanych uchybień i nader skromnego i zbiorczego zaprezentowania przez skarżącego argumentacji mającej poprzec poniesiony przez niego zarzut (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.06.2021 r., sygn. V KK 208/21, LEX nr 3372632).

Wniosek

- o uniewinnienie oskarżonego D. S. od zarzucanego mu czynu;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
2.	<p><u>Rażąca niewspółmierność kary</u> orzeczonej względem D. S., polegająca na orzeczeniu wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, podczas gdy okoliczności sprawy przemawiały, przy ewentualnym uznaniu go za winnego zarzucanego mu czynu, za orzeczeniem wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy nie dotyczył w istocie niewspółmierności „kary” w rozumieniu kary zasadniczej, lecz wyłącznie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat orzeczonego w I instancji wobec D. S.. Do najłagodniejszej rodzajowo kary zasadniczej grzywny (w sprawie niniejszej 180 stawek, po 10 zł) autor apelacji nie miał zastrzeżeń, a zatem Sąd Okręgowy wprost odniesie się do tego, do czego przedstawiono skonkretyzowane uwagi.</p> <p>W sytuacji skazania za czyn z art. 178a § 1 kk orzeczenie środka karnego w postaci</p>		

zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych było obligatoryjne na co najmniej 3 lata. Górną granicę jego obowiązywania wyznaczał z kolei przepis art. 43 § 1 kk, tj. 15 lat. Miarkując surowość orzeczonego zakazu nie sposób pominąć stopnia wykorzystania przez Sąd I instancji w/w granic. Sąd Okręgowy nie stwierdził podstaw do skrócenia czasookresu stosowania wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. D. S. decydując się popełnić czyn z art. 178a § 1 kk zdawał sobie sprawę z konieczności utrzymania siebie i rodziny. Kilukrotnie przekroczył wartość progową uznawaną w art. 115 § 16 kk przez ustawodawcę za stan nietrzeźwości (1,6 ‰ dochodzące do 1,8 ‰ alkoholu we krwi wobec wartości progowej 0,5 ‰). Stworzył tym samym realne zagrożenie w ruchu drogowym. Dodatkowo świadomie wbrew woli swojej żony, jako pasażera zabrał ze sobą małoletniego syna. Wobec przewagi okoliczności obciążających dotychczasowa niekaralność oskarżonego nie równoważyła bilansu przesłanek decydujących o wymiarze środka karnego. W przekonaniu Sądu Okręgowego, znaczenia Karty Karnej pozbawionej wpisów nie należało przeceniać w sytuacji 25-letniego oskarżonego, w sposób jaki czynił to obrońca. Niekaralność jako okoliczność świadcząca o dotychczasowym pozytywnym zachowaniu sprawcy przestępstwa może mieć znaczenie jeśli jest oceniana z dłuższej perspektywy czasowej w przypadku osób starszych, którzy przez lata funkcjonowali w społeczeństwie prawidłowo, natomiast jeśli dotyczy osoby młodej, wyraźnie traci na znaczeniu.

Wniosek	
- o zmianę wyroku w zakresie orzeczonej kary i orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję. Na kwotę 200 zł złożyło się: 180 zł opłaty od kary (10 % kary grzywny orzeczonej w I instancji) oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu apelacyjnym (§ 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana